II. évfolyam. Jánosháza, 1908. augusztus hó 8. 32. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTÓN ADOLF.
Főmunkatárs:
NOVÁK PÁL.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.
Egyes szám RAUCH LAJOS kalapos-üzletében és a KÖNYVNYOMDÁBAN 20 filléréért kapható.

Néhány szó közlekedésünkről.

Nemrégiben rámutattunk azokra a módokra és eszközökre, amelyek a magyar ipar fejlesztése és versenyképessé tétele érdekében kiválóan fontosak, hogy ne mondjuk, elkerülhetetlenek.

Nem eléggé hangsulyozható az iparfejlesztésénél a közlekedés ügyének folytonos előbbrevitele. A posta és táviró, a vasut és a vizierő oly nagy szerepet játszanak az iparban és a kereskedelemben, hogy elhanyagolásuk: bünös könnyelmüség, fejlesztésül: kész siker.

Posztunk és lávirónk ma már évről évre halad az eszményi tökéletesség felé. A távbészélő is szépen működik, bár távolról sem oly mértékben, mint a külföldön. Ebben a tekintetben nem csak a belföld helyközi telefonját, de a külfölddel való összeköttetést is nagyon ki kell még bővitenünk nemcsak gazdasági, hanem közigazgatási érdekből is; mert kézzel fogható, hogy a telefon terjedése egyszerüsiti a közigazgatást is. A telefondijak azonban még mindég tulságosan magasak, magasabbak, mint bárhol a világon.

A magyar kir. államvasutak beruházási költségeit a kormány successive utalványozandó 400 millióban állapitotta meg. Tudva azt, hogy az állam pénzügyi helyzete a legbuzgóbb törekvésnek is természetes határt szab, egyelőre be kell érnünk ezzel a közel 400 millió koronás beruházással is. Fölösleges azonban hangsulyoznunk, hogy ezt csak részletfizetésnek tekinthetjük, mert a magyar államvasutak tekintetében közel másfél évtizedes mulasztásokat kell pótolni és meg kell valahára szüntetni a jármüvek elégtelenségéből eredő bajokat és rengeteg vagyoni károkat. Az iparfejlesztés uj korszakát vaggonhiánnyal, a kimerülésig megfeszitett személyzettel épp oly kevéssel lehet inaugurálni, mint a hogy ném lehet a szállitás zavarait és késedelmeit a már világszerte hirhedtekké vált póthatáridőkkel orvosolni. Nem mulaszthatjuk el itt az alkalmat annak ismételt követelésére, hogy a magyar államvasut valahára kevésbé bürokratikusan igazgattassék, hogy kevésbé viselje magán az állami hatóság képét, hanem legyen inkább az, aminek lennie kell: egy jól szervezett és rendkivül egyszerüen és expeditve működő kereskedelmi üzlet.

Vizi erőink kihasználása sem halad előre, pedig megbecsülhetetlen értékü és hasznu munkaerőről mondanánk le ezzel. De ettől is eltekintve, a szénkérdés évről évre válságosabb képet öltt, ugy hogy már is kikerülhetetlenné vált a szén megfelelő pótlásáról gondoskodni; erre a célra pedig a vizi erő már páratlan olcsóságánál fogva is nem is volna szabad egyetlen perccet sem veszitenünk, mig ezt a kérdést meg nem oldottuk, annál is kevésbé, mert anyagilag is nagy közvet-

TÁRCA

FRÁTER ARANKA

Irta: Vértessy Gyula.

Egy ügyvéd barátomnál voltam látogatóba s javában beszélgettünk egy csomó diákkori élményről, meg jogászéletünk vidám és szomoru kalandjairól, mikor az irnok bejött jelenteni, hogy Fráter Aranka megint itt van.

— Csak hadd legyen — mondta szinte hangosan az ügyvéd — kezd már boszantani ez a vén skatulya. Mindunalan a nyakamra jár!

— Mifele Fráter Aranka? — Kérdeztem tőle. — Csak nem az a hires, szép Fráter Aranka? Akivel együtt báloztunk, a bájos, gazdag Fráter Aranka.

— De épen, hogy az. A bájos, gazdag Fráter Aranka. Azaz, hogy csak volt bájos is, meg szép is.

— A hires Fráter Aranka?

— Az, az. Ippi, érkeserüi Fráter Aranka. A Fráter Lénárt Leánya. Aki után te is bomlottál, meg én is. Érdekes történet ez. El is mondok neked róla mindent. Megirhatod. Azt tudod, hogy a büszke szépség, aki minket is meg másokat is keveselt, megszökött valami cseh tisztecskével.

— Nem tudom én.

— Nos hát akkor hallgasd meg. Mondom, hogy meg szökött. Valami rongyos, koldus jegénnyel. Képzelheted Lénárt bátyánk dühét. Ki tagadta a leányát és egy garast sem adott neki. A szegény cseh, csehül járt. Be kellett állania valami irnoknak, vagy mit tudom én, miféle kis hivatalnoknak. Hanem hamar ráunt a nyomorgásra és főbe puffantotta magát. Lénárt ur, aki ezalatt külömben teljesen elverte mindenét, hallani sem akart a lányáról. Azóta itt él Pesten a szerencsétlen asszony. Volt ez már minden a világon. Nevelőnő, gazdasszony, felolvasónő, bonne, házvezetőné, kaszirnő, boltikisasszony, társalkodónő, pénztárnoknő, de sehol nem tudott megmaradni. Tudod a Fráter-vér! A büszke lusta Fráter vér! Azt akarta volna, hogy ahová ő ment el szolgálni, ott őt szolgálják ki.

Mig fiatalabb volt, nőtlen öreg uraknál csak el volt egy darabig abban a reményben, hogy valamelyik majd csak elveszi; de amikor egyik sem akarta elvenni, hát szépen odébb állt mindenünnen.

Igy azután szépen lassan kikopott minden helyről. Mikor hozzám először beállitott, [illegible] igazán a végszükség kergette. Mert bizonyára csak akkor jött, amikor már sehol sem kapott semmit.

Képzelheted milyen nagyott néztem, mikor kodulni jött hozzám Fráter Aranka. Az a Fráter Aranka, akit hiszen emlékezhetsz reá, hogy körülrajongtunk! Az a Fráter Aranka, aki egyszer nekem igért egy szuppécsárdást s azután a vacsoránál az kérdezte tőlem, hogy igaz-e, hogy az apám szőlőmester, mert akkor nem táncol velem.

Az ügyvéd arca még most is fellángolt erre a megszégyenitésre, annyi, annyi év után.

— Azt kérdezte. Persze, hogy azt mondtam neki, hogy az apám az és hogy nem

len hasznot hajtó vállalkozásról van itt szó.

A szénhiányt egyfelől az elégtelen bányászás okozza (ennek ismét a munkáshiány az egyik oka), másfelől a vaggonhiány, amely ezelőtt sohasem tapasztalt késedelmeket idéz elő a szénszállitás körül. Ezzel ismét nagy üzem szünt meg szénhiány okából, és félő, hogy iparfejlesztési akciónknak is egyik nagy akadálya a szénhiány és széndrágaság lesz. Mivel pedig a porosz szén behozatalánál még Ausztria vasutjaival és ezek díjszabásaival is meg kell küzdenünk — amely akadályok sem tervnélküliek — és mivel itthon is termelhetünk sok szenet, amely ipari célokra pótolhatná a poroszt, haladéktalanul módját kell ejteni annak, hogy legalább a belföldiszén szállitása akadálytalanul és a lehető legolcsóbb díjért történjék."

A hazai ipar fejlesztését célozza az 1901. 6. t. c., amely a tengeri szabad hajózásban foglalkoztatott magyar kereskedelmi hajóknak valamint a tengeri hajók megépitésének állami segitségben és kedvezményekben való részesitéséről rendelkezik, és öt év tartamára egymillió ötszázezer korona segélyt tesz lehetővé. Helyes és egészen eredeti ujitása a törvénynek, hogy a hajóbeszerzési segélyt attól teszi függővé, hogy a hajó évenként legalább egyszer érintsen magyar kikötőt és hogy ekkor legalább egy harmad rakománynak megfelelő oly forgalmat kell közvetitenie, amely a hazai közgazdaság érdekeinek szolgál. Kimondja továbbá a törvény, hogy csak oly hajóépités segélyezhető, mely belföldi gyárban történik és a melynél a felhasznált anyagnak legalább harmadrésze belföldről származik, — oly intézkedés, amely bizonyára üdvösen támogatja majd hazai iparunkat és különösen vastermelésünket. Az is érdekes ujitása a törvénynek, hogy a kereskedelmi miniszternek a segélyek és kedvezmények megvonása dolgában hozott döntése ellen a közigazgatási birósághoz panasznak ad helyet, ami a miniszteri diszkrecionárius intézkedésnek hathatós ellenőrzése és ami különösen az ellen nyujt biztositékot, hogy pártpolitikai szempontok nem fognak tulsulyba kerülni a segélyek adományozásánál.

Nem fejezhetjük be közlekedési viszonyainkra vonatkozó rövid észrevételeinket anélkül, hogy ne adjunk kifejezést amaz óhajtásunknak, hogy a közlekedés ügye külön miniszteriumra bizassék, amely azt bizonyára gyorsabban és hatásosabban látná el, mint most a kereskedelmi miniszterium, amely óriási munkaköre mellett képtelen a közlekedés ügyének ezerféle részletét kellő gondnoksággal és körültekintéssel ellátni.

Tanács.

Tanácsot kérsz ettől, attól,
S az is ez is ad neked,
Az eredmény mégis az, hogy
Egyiket se követed.

Én is adok egy tanácsot,
Oly világos, mint a nap, —
Ne másoknál keresgéld és
Megtalálod — magadat.

ENDRŐDI SÁNDOR.

Heti krónika.

Kérelem. Felhivjuk a t. vidéki olvasóinkat, hogy kiknek az előfizetése lejárt, a megujitásról gondoskodjanak.

Személyi hir. Dr. Buránya Gergely csornai prépost a héten városunkba időzött a lelencek megvizsgálása végett.

Pályázat. A m. kir. posta-távirda és távbeszélőnél betöltendő 80 gyakornokjelölti állásra ezennel pályázat hirdettetik. Ezen állásokra az 1883. évi I. t. c. 14. §-sa értelmében azok az ifjak pályázhatnak, akik középiskolát, vagy ezzel egyenrangu más tanintézetet, érettségi vizsgával, sikeresen elvégeztek, 18 életévüket már betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen föltételeken kivül polgárok községi erkölcsi bizonyitványnyal fedhetetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyitványnyal pedig ép, egészséges, a posta-távirda és távbeszélő szolgálat minden ágának (éjjeli, mozgópostai stb. szolgálat) elvégzésére testileg és alkalmas voltukat igazolni tartoznak. Továbbá azok, kik a középiskolat az 1907/1908. tanévet megelőzőleg végezték, tartoznak hiteles módon azt is igazolni, hogy azóta hol voltak alkalmazva, illetve mivel foglalatoskodtak. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirda igazgatóságok fogják betölteni és pedig a budapesti posta és távirda igazgatóság 16-ot, a többi kerületi igazgatóság pedig egyenként 8-at. A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyitványokkal fölszerelt folyamodványokat a már közszolgálatban állók előljáró hatóságuk, a közszolgálatban nem állók pedig az illetékes tőszolgabiró, vagy polgármester utján folyó évi augusztus hó 15., ahhoz képest, hol a pályázók alkalmazást nyerni óhajtanak, a budapesti, kassai, kolózsvári, nagyváradi, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári, vagy zágrábbi posta és távirda igazgatósághoz nyujtsák be. A pályázók közül kiválasztották, az illető posta és távirda-igazgatóság fölhivására az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, aki

---

szégyenlem, hogy az. Azzal ott hagytam.

Kacagva felelte, hogy csak ezt akarta, mert jobb szereti Bay Ábirssal táncolni a csárdást.

Bay Ábris! Az a hires legény volt. Emlékszel rá? Azóta ez is járt nálam. De erről később.

Aranka azon a bálon csakugyan Bay Ábrissal táncolta a csárdást, én pedig senkivel sem táncoltam, ugy fájt annak a lelketlen leánynak megszégyenitése.

Hanem másrészt talán ennek köszönhetem azt, amit elértem. Mert csak ettől az időtől kezdve feküdtem komolyan neki a tanulásnak, a munkának. Ez a sértés ébresztette fel az önérzetemet, az ambiciómat. Megakartam mutatni, hogy a szegény szücs fiából külömb ember lesz mint a Bay ur Ábrisából. Valamivé akartam lenni, hogy, valamikor én szégyenithessem meg ezt a hencegő szépséget, hogy valamikor éreztethessem vele, hogy kár volt engem félre lökni az utjából.

Oh, hogy gyülöltem akkor is, még azután is sokáig mind a kettőt!

És a sors csodálatosképen elégtételt szolgáltatott. Akkor a mikor már eszemben sem volt a boszu. Mind a kettőt kezembe szolgáltatta.

Bay Ábris még a mult télen járt nálam. Az egykori hires gavallér rongyos és piszkos volt; éhezett ázott, szinte térden állva kért, hogy tegyem be akár hová, akár minek. Felöltöztettem, jól tartottam, el nem eresztettem addig mig a városhoz be nem tettem díjnok.

Persze, hogy nem becsülte meg magát! Néhány hét multa csak beállitott s ujra elpanaszolta, hogy ki csapták a díjnokságból.

— Miért?

— Éh, olyan komisz parasztnépség között nem élhet meg az ur. Komiszkodtak, én meg nem türtem a komiszkodásukat.

Adtam neki egy pár forintot s elküldtem, mikor pedig megint eljött, be sem eresztettem. Azóta nem tudom mi történt vele.

Ez volt az egyik. A másik, Fráter Aranka nem sokkal ezután jött hozzám. Olyan volt mint valami koldusasszony.

Dehogy is gondoltam a boszura. Igazi fájdalom, és mély részvét fogott el. Arra kért, hogy szerezzek neki bárminő állást. Eddig nem becsülte meg magát, de ezentul, meg fogja.

Napokig jártam a dologban, fütöl-fához, de végre is csak annyit értem el, hogy betettem egy dobozkészitő gyárba fedélkészitő munkásnőnek.

Eleintén szorgalmasan dolgozott. A tulajdonos még dicsérte is. De nem sokáig tartott a szorgalom. Hamarosan beleunt. Már a második héten kezdett későn bejárni a gyárba s mikor megintették, dühösen odavágta, hogy ő nem paraszt, aki fel tudjon hajnalban kelni.

Már akkor kidobták volna a gyárból, csak rám való tekintetből türték. De mindig baja volt, s ilyenkor mindig a nyakamra jött. Bizonyosan megint kifelé áll rudja most is azért jött. —

Kértem a barátomat, hogy hivassa be.

— Vagy idegen előtt resteli magát?

— Oh azon már tul van.

Magas, sovány, fekete ruhás nő lépett be. Fekete kendője a sok használattól zöldre vált már. Korán megöregedett, fakó arca tele volt ránccal. Csak két nagy fekete sze-

azután fölvételük iránt végleg határoz. A felfogadott posta és távirda-gyakornokjelöltek fogadalmat tesznek, két két (2) kor. napidíjat kapnak.

Vendéglőben. Mondja csak korcsmáros ur, mi a neve ennek a bornak?

— Miért tetszik kérdezni?

— Mert ha egyszer meg van keresztelve, akkor kell, hogy legyen kereszt neve is.

Veszekedés. Van Jánosházán néhány Sárvárról idejött kőmüves, aki ha csak egy kicsit is iszik, akkor már nem férhet a bőrébe. Jánosházán, az utóbbi időben előfordult veszekedéseknek mindig ők voltak a fő alakjai. Mivel az egész város legénysége ismeri házsártos természetüket, hát nem is igen barátkoznak velük. Ilyen formán, mivel most mással nem veszekedhetnek, mert senki sem áll szóba velük, hát összevesznek egymással és egy mást igyekeznek megverni. Az elmult vasárnap két csoportra oszolva ittak egész reggelig. Mikor már a fejükbe szált a bor akkor kezdtek hangosan lármázni. A vendéglőben persze hamarosan kiutasitották a lármázókat. Erre — ez hajnalban volt már — az egyik csoport elment a Dukai-utcába és dorongokkal, kövekkel föllegyverkezve várta, hogy a másik csoport tagjai hazafelé menjenek. Csakhamar meg is jelent a másik csoport, és békésen ballagott hazafelé. A Dukai-utca közepe táján azonban vissza kellett fordulniok mert amazok rájuk támadtak és kövekkel elkezdték dobálni őket. Mivel a támadók többen voltak, és hatalmas husángokkal voltak föllegyverkezve azért emezek jobbnak látták megiszamodni. A futás közben egyikük elesett, mire amazok neki estek és a husángokkal ahol csak érték ütötték. Talán agyon is verik ha a lármára figyelmessé lett rendőrök oda nem rohantak volna a helyszinére. A rendőrök látára a támadók megfutamodtak. A rendőrök az eldobáli husángokat mint bünjeleket összeszedték, a verekedőket pedig feljelentették. Itt volna az ideje, hogy a biróság szigorusan büntesse az ilyen vad, sőt mondhatni buta népséget, aki ha egy pohár bort iszik, akkor már nem tud az indulatain uralkodni és csak vérre szomjazik, vért akar látni. Hisz ilyenek közt a békés polgárság élete is veszélyeztetve van, mert bár roppant gyávák ha báton emberre akadnak, de annál vadabbak és kegyetlenebbek, ha többen meg támadhatnak egy-egy békés polgárt. Reméljük, hogy a biróság erélyes kézzel veszi át ezen ügyet és példásan megfogja büntetni ezeket a garázdálkodókat.

Szabóiparosok tanfolyama. A technoligiai iparmuzeum legközelebb a férfi és női szabóiparosok részére tanfolyamot rendez. E szakmában nagy szükség van képzett szakiparosokra, mert még mindig körülbelül 20 millió korona értékben hoznak be kész férfi- és női-ruhákat Ausztriából.

Megtámadott rendőrök. Folyó hó 2-án Sümegen a Szelestei-vendéglőben nyári mulatságot rendezett az ottani fiatalság, már éjfel után járt az idő mikor a bornak ereje hatni kezdett és verekedés támadt. A verekedést Győri János rendőr több társával el akarta némitani és e közben Gál Gyula több társával megtámadta a rendőröket és a rendőrök közül egynek ruháját lehasitották egynek pedig ujját megharapták. A rendőrök most a bünvádi feljelentést a zalaegerszegi kir. ügyészséghez megtették támadóik ellen.

Virágzó ipar fejlődött ki hazánk déli részén és nagyban járul hozzá a vidék vagyoni viszonyainak konszolidálásához. A legjobb hirnévnek örvendő Nagykikindai és Zsombolyai Bohn'féle téglagyárakat értjük, melyek a tulajdonosok szakavatott vezetése mellett a monarchia legnagyobb tőzegvé fejlődtek ki. A Bohn-féle szab. átfedő cserepek, melyekből a cég évente 50 millióval többet gyárt, közkedveltségnek örvendenek. A cég ujabban Békéscsabán is hatalmas telepet letesit, mely számos munkáskézzek keresetet fog adni.

A vigyázatlanság következménye. Megrendítő szerencsetlenség történt szerdán d. u. Galsán Polgár Imre udvarán cséplés alkalmával. Polgár Juli 16 éves leány csintalanságból a gőzgép mellett levő kazal tetejére mászott fel, a lába alatt levő kéve azonban megcsuszott és ő vele együtt a gépbe esett, de oly szerencsétlenül, hogy a jobb lábát egész a térdig összeroncsolta. Az első segély nyujtásban a véletlenül ott időző hittanár Sas Béla részesitette, a csakhamar megérkező orvos pedig Sümegre szállitotta a kórházba az egész láb amputálása végett. A cséplőgép tulajdonosok figyelmébe ajánljuk ezen esetet, legyenek körültekintebbek és cséplés alkalmával ne engedjenek mást közel a géphez, mint a kinek ott dolga van és figyelmesebb lesz a szélyes.

Cigányok támadása. Látni való, hogy a faraó nemzetség napról-napra folytatja bünös üzelmeit. Folyó évi aug. hó 2-án Domcsics Gyula letenyei lakos Sümegen az ottani körjegyzőnél 60 korona jusát felvette, hogy azzal haza megy családja körébe. De alig, hogy a várost, elhagyta Kolompár Vendel cselni lakos kóborcigány megtámadta és a pénzét tőle elvette azután pedig lóra kapott és megszökött. A csendőrség nyomozza.

Actunilis. Egy híres vadász meséli a barátjának, hogy a napokban vállára véve a puskát, kimegy a mezőre. Felröppen előtte egy csapat fogoly, dir, dur, leesik 6 fogoly, — a tarisznyába vele — 20 lépésre, előbukkan egy nyul. — dur — a tarisznyába vele — 20 lépésre egy másik nyul — dur — a tarisznyába vele.

Megyek 50 lépésnyire, gyönyörü szép 3 őzbak tőrtet az erdőből kifelé . . .

Hallgass, mert pofon vágtak, mondja erre a barátja, engem ne tarts bolondnak, dur, dir, mind a három őzbak a tarisznyába vele.

Debogy, csillapitja a vadász felingerelt barátját, a háromőzbak közül egyet sem találtam.

Szinészet Jánosházán. Fehér Vilmos jól szervezett társulatával városunkba érkezett és szombaton este »A tanitónő«-vel Bródy Sándor kitünő darabjával kezdi meg az előadásokat.

Tűz Tapolcán. Alig 8 napja, hogy 120 ház égett le Tapolcán, csütörtökön ismét 18 ház lett a lángok martaléka.

---

megőrizte még régi fényét.

Valaha három vármegye fiatalsága versengett ennek a szemnek egy meleg tekintetéért!

— Nos, mi jót hozott? kérdezte az ügyvéd.

— Jót én sohse hozok. Bocsásson meg, hogy megint alkalmatlankodom. Nincs egy fillérem se! Tegnap óta egy falat sem volt a számban.

— Hinzen tegnap kapta ki a fizetését?

— Igen, de még tegnap el is költöttem.

— Sajnálom.

— Én nem sajnálom, hogy elköltöttem. Hallgassa meg ügyvéd ur, hogy történt a dolog. Vendéglőben, már t. i. olyanban, minőre nekem telnék, nem tudom megenni az eledelt. A gyárba szoktam magammal vinni mindig valami ennivalót és egy kis kávéházban, a gyár mellett, szoktam meganni. Tegnap is ott voltam egyik asztalnál, egy ember ült, aki a pincért tegezte, uri módon parancsolgatott és hordatta a konyakot. A ruhája nagyon nyüttes volt, a pincér gyanakodott és a sok parancsolgatás után szerették volna már látni a pénzét is.

Éppen mikor befejeztem az ebédemet, akkor állt elő a kávés, hogy fizessen.

— Mi az ördögbol fizessek? — kiáltotta a részeg ember rekedtes-mennydörgő hangján. A kávés rendőrt hivatott s beakarta kisérteti.

A részeg ember még részegségében is méltósággal állt föl s valami irásféle dobott a rendőrnek.

— Én Bay Ábris vagyok. Az apám Bay Péter volt, az alispán! Nemes embert nem szabad ellogni.

Csakugyan ő volt. A híres Bay Ábris, aki valaha halálig szerelmes volt belém. Kikosaraztam, mert őrült voltam. Talán én vagyok az oka, hogy tönkre ment. Talán az egész élettel tartozom neki, hát csak kifizethetem érte ezt a kis kontót.

— Kifizette a kontóját? Odaadta az egész heti keresményét?

— Oda hát.

— S Bay Ábris ur mit szólt hozzá?

— Semmit. Nem is tudta meg. Azt mondták neki, hogy csak menjen haza, minden rendben van.

— S ha én most nem adnék magának semmit? Éhezne tovább s nyugodt lenne, hogy a pénzét odadobta egy lumpnak a pálinkázása fejében?

— Éhezném tovább! Csak nem engedhetem, hogy egy Bayt becsukjanak! mindnyájunk szégyene lett volna!

A megtört fényü szemekbe mintha egy percre visszaszállott volna a régi fény, a régi büszkeség lángja s meg. roskadt termete is egy pillanatra mintha kiegyenesedett volna, mig ismételte:

— Mindnyájunk szégyene lett volna, mindnyájunké, akik nemesek vagyunk . . .

Tekintete egy pillanatig mintha ott kalandozott volna a multban s mintha ott látta volna maga körül repdesni a Fidler-cimer aranyos darvát, meg a Bayék ezüstös szárnyu sasmadarát — és azután büszkén nézett az ügyvédre mintha csak azt akarta volna neki mondani:

— Érted is te ezt! A te apád szücs mester volt!

Hanem hamarosan kialudt ez a büszke tekintet. És a riméankodó, szegény, levert teremtés lett ujra, aki alázattal kérte az ügyvéd urat, hogy »kölcsönözzön« neki néhány koronát. . . .

Egy krajcár az első borjú így kezdte kinálgatni a szerdai vásáron Marton Kálmán pozvai borjukereskedő a 35 borjuját Günsberger Lipót h.-peresztegi korcsmárosnak minden következő pedig kétszer annyi mint az előtte levő. Günsbergernek tetszett az ajánlat fel is csapott vele. Azonnal foglalóul 100 kor. adott. Rövid idő alatt dicsekedve mesélte el az ismerőseinek mily jó vásárt csinált, egy krajcárért és 2 krajcárért vett borjukat. Menyi nyire megnyult az álla Günsbergernek midőn kezdték neki számítgatni, hogy azt a 35 borjut oly fel[illegible] mellett még Nagy Sándor sem tudja kifizetni. Vissza követelte a foglalót, de Marton nem adta vissza, így az ügy a biróság elé ment. Dr. Heimler Ede munkatársunk mint jó matematikus kiszámitotta, hogy a 35.-i borjúért 377·413·959·68 forintot kellene fizetni.

Itt-ott tyúk is kikapar. Csabrendeken egy napokban egy jómódu gazda gyümölcsös kertjében egy 6 hónapos magzatot találtak elhagyva. A szivtelen anyát a csendőrség már [illegible] és átadta a zalaegerszegi ügyészségnek.

Marhaszállítás. A levágásra és kereskedésre szánt szarvasmarha az állategészségügyi ellenőrzés könnyebb eszközölhetése végett csak az e célra kijelölt, úgy nevezett marhá[illegible] uton hajtható. A lábon hajtott vágó- és kereskedelmi szarvasmarha ellenőrzésére a csendőrség, pénzügyőrök és rendőrök őrjáratuik alkalmával, a község elöljáróságok községük területén kötelesek. Az ellenőrzés céljából, a hajtott állatok marha levelei előkérendők és megvizsgálandók, hogy szabály szerűek-e, hogy az állatok azonosok-e a marha levelre jegyzetekkel, hogy a marha levélen megjelölt utirány (irányitás) megtartatott-e és végül az állatok közt nincs-e beteg vagy gyanus állat. Ha az emlitett körülmény valamelyike tekintetében aggály merül fel, az ellenőrző közegek kötelesek az állatokat feltartoztatni, egy elkülönitett helyre terelni és az esetet további intézkedés végett a község elöljáróságnak bejelenteni.

Szerkesztői üzenetek.

A. J. Helyben. Az első panasza már tárgytalan, a másodikért magán uton intézkedtünk, nem szabad minden csekélységből casus bellit csinálni. Az elnézést a fős le-

gyen nyugodt nem vétzik és [illegible] annak, hogy rendben van. Személyeskedés [illegible] ne közölnénk sorait.

B. L. Helyben. Tudomásunkra adták azonnal, hogy mily szavakkal utasitotta ki a fiát a szobából mert venni akart a mult heti számunkból. Hát lehet tőlük mást várni? Nem tagadják meg a származásukat, jó izlésü ember kerüli őket egyszerűen és — megveti. Czéljuk a csalás, az eszközöket csalárd uton szerzik hozzá, a mód pedig aljas.

W. S. B. Győrök. Köszönjük a megemlékezést, nehezen várjuk megérkezését, mert közölni akarjuk egy jegyzőkönyv kivonatát, a hazudozókat marasztalni kell kioktatni.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy némely hülyének az uzsora, az nem bolondság.

Azt beszélik, hogy némely hálóval tisztességet nem lehet fogni.

Azt beszélik, hogy némely háló nemcsak lyukas, hanem — szagos is.

Azt beszélik, hogy aki a lenlencek zsirján hizlalja magát, aki uzsoráskodni tud, az még csöngos hálót is aggathat a lovára.

Azt beszélik, hogy némely gonoszságairól ismert asszony, néha ártatlanul is szenved.

Azt beszélik, hogy a napokban egy zártkörü társaságban egy hülye oly elegánsan járt egy mennyiet, hogy legközelebb felléptetik a nyilvánosság előtt.

Azt beszélik, hogy némely vadász oly örömmel fogott a foglyászáshoz, hogy még a hajtót is fogolynak nézte.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhirré teszem, hogy a tulajdonomat képező s Zalamihályfa községben házamban levő összes butor berendezéseim, mint salon, ebédlő, háló butorok, ágynemüek, képek, szőnyegek, disztárgyak, konyhaberendezések azon kivül gazdasági szerelvények, mint kocsi, szekér, szán, eke, boronák, lószerszám, [illegible] s egyéb aprólékosságok 5000 K [illegible] ván[illegible] árverésen Zalamihályfa k[illegible]ségben 1908. évi augusztus hó [illegible] és 16-án délután 2 órakor el[illegible]dulnak.

KALNÁK IVÁN

Gabona-árak.

— 1908 augusztus 5-én.

Salzberger Rudolf jelentése szerint.

Buza	23·40-23·60	korona
Rozs	17·40-17·60	»
Árpa	15· —-15·40	»
Bab	14·—	»
Tengeri	17· —-17·40	»

pr. 100 kgrm.

Hozatal kielégitő, irányzat kellemes.

Ha rheumás vagy uzuzos.
Ha fáj a feje,
Ha bágyadtnak érzi magát,
Ha hull a haja,
Ha gyönge, fáradt,
Ha viszketeksége van, stb.
Használja a valódi
Erő-sósborszeszt,
mely még számos egyéb bajai is, mint hörgés, fájás, szörös, szaggatás, csontfájás, fogfájás, stb. a legjobb s leghiztosabb **házi szer.**
Kapható mindenütt:
2 korona, 1 korona és 40 filléres üvegekben. Postán, 3 nagy, vagy 6 közép üveg 6 korona beküldve szállitatik utánvéttel, vagy a pénz előzetes beküldése után.
Készitő és főelárusitó:
Kosmos laboratorium Gyár.
Kapható mindenütt
JÁNOSHÁZÁN
Singer Sándor
főelárusitónál.

BOHN M. ÉS TÁRSAI
NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.
Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Ausztria-Magyarországon a
BOHN-FÉLE TÉGLAGYÁRAK
NAGYKIKINDÁN ÉS ZSOMBOLYÁN.
Alapittatott 1864. Legelőkelőbb referenciák. — Alapitatott 1864.
50 millió évi gyártás.
a cs. és kir. szab. Bohn-féle biztonsági átledő cserepekből
VASOXYD természetes vörös szinben vagy kátrányozva.
GYÁRTMÁNYOK: Bohn-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek.
Legolcsóbb, legszebb tetőzet.
Képes árjegyzék és minták kivánatra ingyen és bérmentve.
Nagykikindai gyártmány. Bohn-féle szab. biztonsági átfedő cserép 272. szám.
Zsombolyai gyártmány. szab. biztonsági prémiált átfedő cserép 253 sz.

Nyomatott Rubin Salamon könyvnyomdájában, Jánosházán.